

“Ik geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische Kerk.” Wij geloven in de apostolische Kerk. Wat is daarmee bedoeld? De Kerk is apostolisch in die zin dat ze gebouwd is op het fundament van het geloof van de apostelen. Dat is wat wij vandaag vieren met het feest van Petrus en Paulus.

Tot Petrus hoorden we Jezus zeggen: *“Jij bent Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen.”* Petrus had Jezus beleden als *“de Christus, de Zoon van de levende God.”* Die geloofsbelijdenis had hij niet zelf bedacht. Ze was hem geopenbaard. Dit inzicht was hem, volgens de woorden van Jezus, door de Vader zelf ingegeven. *“Zalig ben jij, Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben je dit geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemel is.”*

Geloven is altijd een gave van God. Het is geen menselijke uitvinding. Petrus stond open voor die, door de Vader geopenbaarde, gave van het geloof. Daarom verbindt Jezus ook een belofte aan Petrus' belijdenis: hij zal de steenrots zijn waarop de Heer zijn kerk zal bouwen. De geloofsbelijdenis van Petrus wordt zo tot fundament verklaard van de Kerk die Jezus zelf zal bouwen.

Het beeld van een huis op de rots kennen we ook uit een andere passage van het evangelie volgens Matteüs. In de Bergrede zegt Jezus tot al zijn leerlingen: *“Ieder nu die deze woorden van Mij hoort en er naar handelt, kan men vergelijken met een verstandig man die zijn huis op rotsgrond bouwde.”* De rotsfundering staat hier voor stabiliteit en lange levensduur. Een huis dat op de rots is gegrondvest overleeft regen, bergstromen en stormen. Als Jezus Petrus tot rotsgrond verklaart van zijn Kerk verzekert Hij daarmee impliciet dat die Kerk stand zal houden in de stormen van de tijd.

Maar Jezus belooft ook expliciet dat niets Zijn Kerk kan doen instorten. *“De poorten van de hel zullen haar niet overweldigen”* voorspelt Hij. Hel betekent hier: het dodenrijk dat voor mensen onoverwinnelijk is. Met andere woorden: Jezus belooft, en Hij zal er met zijn eigen leven voor instaan, dat de dood, de ultieme eindigheid van deze wereld, de Kerk niet kan deren. De Kerk zal onvergankelijke duur kennen en niet door machten van de dood overweldigd kunnen worden. En wel omdat Jezus zelf met haar zal zijn tot het einde van de tijden. Zoals Hij vlak voor zijn hemelvaart aan zijn leerlingen beloofde.

Petrus is de rots. Zijn fundamentele betekenis voor de Kerk gaat echter verder dan alleen die van dragende kracht te zijn. Hij krijgt van Jezus ook een sleutelpositie. Wat behelst die sleutelmacht? We moeten hier niet denken aan de volkse voorstelling van Petrus als hemelportier. De sleutelmacht die Petrus hier krijgt betreft zijn rol op aarde: *“wat je zult binden op aarde, zal ook in de hemel gebonden zijn en wat je zult ontbinden op aarde, zal ook in de hemel gebonden zijn.”* Opvallend genoeg gaat het hier niet over openen en sluiten. Dat zou je verwachten als het om sleutelmacht gaat. Petrus krijgt de macht om te binden en te ontbinden.

Binden en ontbinden heeft hier betrekking op de toepassing van Gods Wet voor het leven van de mensen. In Jezus' tijd waren het de Schriftgeleerden en Farizeeën wier uitleg bindende kracht had voor het volk van Israël. Nu verklaart Jezus Petrus tot de Wetgeleerde van het nieuwe godsvolk. Het is de taak van Petrus om het Rijk der hemelen voor de mensen te openen door zijn bindende

uitleg van Gods Wet. Elders in het evangelie verwijt Jezus de schriftgeleerden van zijn tijd dat zij 'het Rijk der hemelen afsloten voor de mensen' vanwege hun huichelarij: ze deden zelf niet wat ze anderen voorhielden. En erger nog: ze wisten het bijkomstige niet van het wezenlijke te onderscheiden. Petrus' oordeel wordt nu door Jezus als onherroepelijk gesteld. Petrus moet de wil van God uitleggen in de geest van Jezus om zo de mensen op de smalle weg en door de nauwe poort van het Rijk der hemelen te leiden. Wat Petrus op aarde als bindend vastlegt, zal dit ook in de hemel zijn. De sleutels die Petrus krijgt zijn dus de geboden van Jezus, die hij op zijn beurt verkondigt en uitlegt. En die uitleg heeft bindende kracht, ook in de hemel.

Jezus heeft Petrus dus aangesteld tot beheerder van het evangelie. Sleutelbewaarder en rots is Simon Petrus in zoverre dat hij garant staat voor de leer van Jezus. Petrus waarborgt de waarheid van het evangelie. Door zijn geloofsbelijdenis verzekert hij de onoverwinnelijke trouw van het nieuwe godsvolk aan dit evangelie. En nog altijd is het de taak van de opvolger van Petrus, de bisschop van Rome, om in alle omstandigheden van de Kerk ten allen tijde het evangelie in haar puurheid zonder compromissen te verkondigen en toe te zien op een waarheidsgetrouwe naleving van de woorden van Jezus.

Jezus heeft zijn Kerk gebouwd op de rots die Petrus is. Die Kerk is nog altijd in aanbouw. Die Kerk zijn wij samen. Wij steunen op de geloofsbelijdenis van de apostelen. Aan hun verkondiging, aan hun getuigenis, danken wij ons geloof. Paulus kon aan het einde van zijn leven getuigen dat hij *"de goede strijd gestreden, de wedloop voleind, het geloof bewaard"* had. Maar er was ook in zijn leven veel gebeurd. Hij was een kerkvervolger geweest, stemde in met de moord op Jezus' eerste volgelingen alvorens hij door een wonderbaarlijk ingrijpen van de Heer tot geloof kwam. Petrus heeft tijdens zijn leven veel moeten doorstaan. Nadat hij door Jezus was zalig geprezen om zijn geloof, zou diezelfde Petrus Jezus nog verloochenen toen hij zich bedreigd voelde. Ook de heilige apostelen waren kwetsbare mensen. Maar zowel Petrus als Paulus zijn sterker uit de beproeving gekomen. Daarin kunnen zij ook ons tot voorbeeld zijn.

Wij belijden hier aanstonds ons geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische Kerk. Zij is de Kerk van Christus, die wij als ons eigen huis mogen beschouwen. Ze is een Kerk die bestaat uit heiligen en uit zondaars. In verleden en heden zijn er dingen gebeurd in de Kerk waarvoor wij ons diep schamen: grove schendingen van de waarheid van het evangelie; overtredingen van Jezus' geboden. Ook door leiders in onze Kerk. Maar vandaag, op dit feest van de heilige apostelen Petrus en Paulus, willen wij ook ons geloof hernieuwen in die ene, over heel de aarde verspreide Kerk, die heilig is. Heilig omdat Jezus zelf haar heeft geheiligd door zijn offer aan het kruis en zijn opstanding uit de dood. Wij geloven in de apostolische Kerk, niet alleen omdat ze is gegrondvest op het geloof van de apostelen, maar omdat Jezus zelf voor zijn Kerk instaat. Hij die met ons is tot het einde van de tijd. Amen.